

Η μάχη της Πίνδου! Ο Συνταγματάρχης Κωνσταντίνος Δαβάκης αποκόβει την Ιταλική Μεραρχία Τζούλια! [31 Οκτωβρίου 1940]

Γονική Κατηγορία: [Ιστορική Βιβλιοθήκη](#)

Κατηγορία: [Έπος 1940 - 2ος Παγκόσμιος Πόλεμος](#)

Δημοσιευμένο στις Σάββατο, 01 Νοέμβριος 2014 11:00

Από τον/την Ιστοσελίδα "Περί Πατρός"

Προβολές: 3

Σαν πραγματικό θαύμα, χωρίς μεταγωγικά μέσα, με πεζοπορία ατελειώτων ωρών, νηστικοί και άυπνοι έφθασαν οι Έλληνες στρατιώτες στο μέτωπο!

Το κρίσιμο πρόβλημα της Ελληνικής αντίστασης στην επίθεση των ιταλικών στρατευμάτων ήταν η Πίνδος. Οι λιγοστοί άνδρες του Αποσπάσματος Πίνδου με Διοικητή τον Δαβάκη ήταν εντελώς ανεπαρκείς για να υπερασπιστούν ένα μέτωπο 70 χιλιομέτρων, από την Κόνιτσα ως το Επαχώρι όπου βρισκόταν και ο Σταθμός Διοικήσεως.

Ο Δαβάκης είχε αναλάβει την διοίκηση του τομέα της Πίνδου μόλις δύο μήνες πριν και είχε υπό τις διαταγές του όλα κι όλα τρία τάγματα ή μάλλον δύο, αφού το ένα, στις 28 Οκτωβρίου, βρισκόταν καθ' οδόν προς το Επαχώρι από τον Πεντάλοφο.

Έτσι, όταν τα ξημερώματα της 28ης Οκτωβρίου εμφανίστηκαν οι αλпинιστές της μεραρχίας «Τζούλια», σε ένα μέτωπο από τον Γράμμο ως την Κόνιτσα, ο Δαβάκης, εκτός από το πεζικό, διέθετε μόνο έξι διμοιρίες πυροβολικού, ελάχιστα πολυβόλα στους λόχους και ακριβώς μιάμιση ορεινή πυροβολαρχία. Είχε επίσης και δύο σωλήνες όλμων, χωρίς όμως βλήματα, μια και τους όλμους τους μετέφερε το τάγμα που ερχόταν από τον Πεντάλοφο στο Επταχώρι.

Οι ειδήσεις που έφθαναν στο Επταχώρι ήταν απελπιστικές! Τα λιγοστά φυλάκια προκάλυψης που είχε ο Δαβάκης δεν μπόρεσαν να αντισταθούν στον εχθρό, ο οποίος προχωρούσε ακάθεκτος στην διείσδυσή του στην Πίνδο. Τι μπορούσαν να κάνουν οι λίγοι αυτοί στρατιώτες, εκ των οποίων μάλιστα οι περισσότεροι έβλεπαν για πρώτη φορά πόλεμο;;

Ο Δαβάκης κρατώντας την ψυχραιμία του προσπάθησε να εμψυχώσει τους άνδρες του λέγοντάς τους ότι σε λίγο θα έφθαναν ενισχύσεις. Ωστόσο τις τρεις επόμενες ημέρες (29, 30 και 31 Οκτωβρίου) οι Ιταλοί έμοιαζαν αήττητοι! Από το βόρειο μέρος του μετώπου προσπαθούσαν να ανοίξουν δίοδο προς την Καστοριά, στο κέντρο το 8ο Σύνταγμα της «Τζούλια» ήθελε να περάσει ανάμεσα στον Γράμμο και στον Σμόλικα προς το Κεράσοβο και την Σαμαρίνα και στα νότια το 9ο Σύνταγμα βάδιζε προς την Βωβούσα για να φθάσει από εκεί στο Μέτσοβο. Ο Δαβάκης ήξερε ότι μόνο η έγκαιρη άφιξη ενισχύσεων μπορούσε να ανακόψει την προέλαση των Ιταλών και να αποτρέψει την κατάρρευση του μετώπου. Με τις λιγοστές δυνάμεις του προσπαθούσε να κερδίσει χρόνο ούτως ώστε να φθάσουν οι ενισχύσεις....

Με δύναμη περίπου 2.500 ανδρών και με 4 πυροβόλα, συγκράτησε την προέλαση των Ιταλών και ενήργησε σειρά ορμητικών και θυελλωδών αντεπιθέσεων, οι οποίες συνεχίστηκαν επί τριημέρου και κατέληξαν στην αποσύνθεση της Ιταλικής Μεραρχίας, δυνάμεις 15.000 ανδρών, μετά 20 πυροβόλων και αεροπορίας!

Οι απώλειες των Ιταλών υπήρξαν βαρύτατες. Συνελήφθησαν πολλοί αιχμάλωτοι και εκυριεύθη άφθονο πολεμικό

υλικό.

Η νίκη του αποσπάσματος του Δαβάκη είχε αποφασιστική σημασία στην έκβαση του πολέμου. Μάλιστα θεωρήθηκε η πρώτη ήττα του άξονα! Η επιτυχία του Δαβάκη συνίσταται στην άμεση διάγνωση ενός τακτικού λάθους, που έκανε ο Ιταλός μέραρχος να προχωρήσει γοργά προς την Σαμαρίνα, χωρίς να καλύψει το πλευρό της φάλαγγάς του. Ο Δαβάκης το είδε αμέσως και από την δεύτερη μέρα του σκληρού αγώνα ήταν σίγουρος ότι χάρη σ' αυτό το λάθος θα μάντρωνε τους Ιταλούς.

Ο Κωνσταντίνος Δαβάκης υπήρξε από τους πρωτοπόρους της ιδέας της μηχανοκίνησης του πεζικού και της χρησιμοποίησης αρμάτων ως κύριου όπλου για την διάσπαση και καταδίωξη του εχθρού, καθώς πρόκρινε την ευελιξία των μηχανοκίνητων μονάδων έναντι της γραμμής οχυρών.

Πηγή: [Περί Πατρίς](#)